

mees ärrasurri ja tema lesseks naiseks jäi: siis tahtis ta ueste mehheli minna. Kes wöttis? Ei ükski julkend, fest et ta enne furri on olnud. Mitto pojaid ütlesid: Mina ei wöötta. Mõni ütles: Mina ei tohbi, fest et ta vägga furri on. Siis on üks pojaid üttelnud, kes kohhalt ja õige wagga ja Jumalast loddud inimene olli: Mina wöötan tedda kül oma naiseks. Kõik tema sugguseltsi ei tahtnud mitte lasta wöötta se naise furja pärast; pojaid ütlesid: Küll ma tea, mis ma te, kui ma tedda kätte saan. — Sai nüünd kõsitud, ja läksid laulatissi kirikus oma ne perrenaisega. Kui ärralaulateti, siis koddoo pole minnes läks mees nenda uheks, et ajjas hobbust sure kiowi otsa, lõi hobbust ja ütlesid: Nõe, kas ei läe? nõe, kas ei läe? Sa tead mino wisi. Norik selab: Arra lõ hobbust! Noormees ütleb veel ükskord: Nõe, kas ei läe? tömbas püssi sanist ja lasseb hobbust mahha. Norik õige wait. Lähhäwad nüüd koddud. Tulleb koer wasto ja haukub. Noormees selab koera ja ütleb: Kas sa ei olle wait? Koer haukub, haukub veel. Jälle ütleb: Kas ei olle wait? Koer haukub ikka veel. Nüüd tömbas noormees püssi ja laskis koera ka mahha. — Said nüüd oma noriku ehet perrenaisega koddun maggama läinud. Mees paneb püssi wodi ehet sängi päetsis. Norik mõtleb: Ei tea, mis ta sellega teeb. Saab tükki aega magganud, ärkib noormees ülles ja ütleb oma norikule: Tulle seltsi wälja. Norik ütleb: Mine õige ütsinda. Mees ütleb: Kas ei tulle? Kas ei tulle? Sa tead mino wisi kül. Ma wöötta ka püssi. Norik kargab maast ülles ja lähhääb; ei peäse kohhegi. Pärast jää mehheli sonakulelikuks naiseks otsani.

Olleks se mees mitte oma uit wöetud ja surja naist nenda hirmutanud, siis olleks se naine nenda srama furjaks jänud, kui tema olli. Aga se mees olli tark, ja näggi, et sel naisel wöimus süd-

dame käes olli; tema näggi issi selle naise luggu ette ärra, sepärrast julges ta tedda wöötta.

Jumal parrako! Nendasamoti on praegugi veel meie maal se luggu. Mitme naise su on nenda, et ta ajjakas reed ja rattad oma healega kurgust läbbi ja hirmotaks oma meest, et se peaks metsa joosma, ja ei mõista jälle, mis õigus on. Ja segi pärast on mitmed mehhed oma laia suga naise melewalla al.

Namatöö Kulutaja.

Meije wöttame säält jälle tinni, kos minewa ajastaja kalendrin selle aßjaga saisma jäime. Se päramene ramat, kellest meije teda annime, sis 15^{ne} numri al, sepärrasti tullep sis nüüd kuuwestööskümnes nink tema järgmetse. Ent timahawa ei nimita meije muud, kui ramato tiitle, surust nink hindu nink jäme fest kohhalt waik, mes meije ramatuist mötleme, nink kas ramat meije mele pärast om, wai ei olle; fest johhup, et ramat, mes meije kittame, töisest laidetas, ehet mes meije laidame, töisest kittetas, nink sis nafkap mõni kalendriluggeja wimate ramato kulutajast katsete mötlema, nink sedda ei tahha tema sugguke. Nipaljokest olgo selletuses!

16. Mailma made õppetus. Issearranis marahwa koolmeistrisse ja kolide tarvis wäljaandnud B. Gildenmaun. Se ramat maksab 20 koppilat hõbbedat. Pernus. Trükkitud B. Bormi kirjadega aastal 1849. 95 lehh. külj. 8.

17. Marahwa kassuline Kalender ehet Tähtramati 1850. aasta peale pärast meije Issanda Jeesuse Kristuse sündimist. Sel aastal on 365 päwa. Tartus H. Laakmanni kirjadega trükkitud. (Lissatük täädap 32 lehhækülje.)